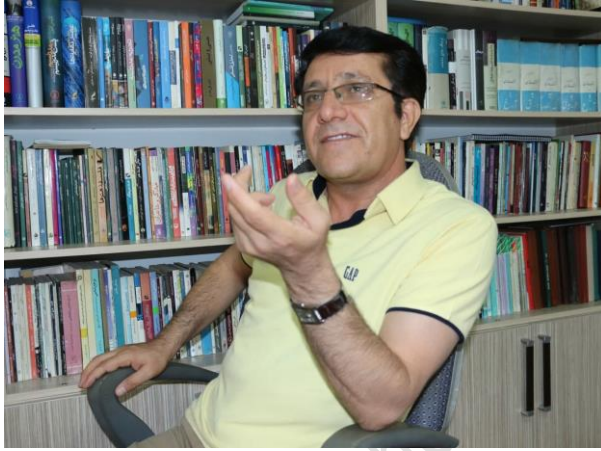

خانه کتاب گُردی

" ئەلف/یا " له هه‌لۆه‌دایێ فۆرمه‌وه تا مه‌لوولی مه‌عنا

" ئەلف/یا " له هه‌لۆه‌دایێ فۆرمه‌وه تا مه‌لوولی مه‌عنا

د. مه‌مه‌د ره‌حیمیان

ناسنامه‌ی کتێب: «ئەلف/یا»، ره‌زا عه‌لی‌پوور، چاپه‌مه‌نی مانگ، سنه ١٣٩٩.

ISBN: 97860050977992

Website: www.kurdishbookhouse.com

Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>

تایبەت بە مائێر کتێبێر کوردێر

❖ ئەلف / یا

▪ له هه‌لوه‌دایى فۆرمه‌وه تا مه‌لوولى مه‌عنا

✓ د. محمه‌د ره‌حیمیان

زۆرم کۆره‌وه‌رى دیتوو‌ه تا راهاتووم چۆن " ئەلف " هه‌تا " یا " به خنجه‌خه‌ت بنووسم. ئەزبه‌نێ خه‌یاڵ مه‌فه‌رموون بێ‌ره‌نجه، له جله‌وگرتنى ئەسپىكى په‌ت‌پسین چه‌توون‌تره. كه‌وى كردنى " لام " و " كاف " له كه‌وى كردنى ته‌یرى سلۆك هاسانتر نینه. به‌ته‌غار، شوول و توولێ وه‌ستای خه‌ت و خوتووتم به‌ركه‌وتوو‌ه. مه‌ركه‌بم پێ هه‌لقورپێزاوه و قه‌له‌م‌پر له ژێر نینۆكم رۆكراوه و جه‌زبه‌دراوه. بێ‌داد سه‌ر‌به‌ه‌رده‌ی تال و تالزم به‌سه‌ردا رابردوو‌ه؛ سه‌رما و سۆله و گه‌رما و گری زۆر شار و گوندانم چیشتوه. ئەم‌یستاكه له سیبه‌ر و پێچكى ته‌ختى ئەم عه‌ماره‌ته ئاسووده‌م (ل: ۳۰).

لێكوئینه‌وه له هه‌ندێ كۆنه‌لاپه‌ره‌ی ده‌سنووس و توژینه‌وه له چه‌ند كێتیبى مێژوویى سه‌باره‌ت به‌خۆش‌نووسىكى ناوبزرى كورد، بوه به هه‌وینى ئافراندى رۆمانىكى جیاواز¹ و هه‌لیكى نوێ له به‌ستینى ره‌واى زمانى كوردى‌دا پێكه‌یناوه. هه‌لیك بۆ تاقى‌كارى ل‌واپه

---

1 - هۆی به‌جیاواز ناوبه‌رده‌كردنى رۆمانى مه‌به‌ست، له ده‌وامى وتاره‌كه‌دا ر‌وون ئەبیته‌وه.

ئەزموون‌نە‌کراو یان که‌متر ئەزموون‌کراوه‌کانی زمانی په‌وایی و ده‌رکه‌وتنی برستی زمان بو‌ گێرانه‌وه و وه‌نواندنه‌وه‌ی هه‌ست و نه‌ستی مرۆف له‌ شاراهه‌ترین مه‌یل و بی‌مه‌یلییه‌کانیه‌وه‌ بگره‌ تا کار و ئاکار و ده‌سته‌سووترین شت و مه‌که‌کانی ده‌وروبه‌ری.

له‌ غیابه‌ی ده‌قی ئارکائیکی کوردی‌دا که‌ گوزارشتیک بیت له‌ زمانی ژبانی کورده‌واری به‌ بواره‌ جو‌راو‌جو‌ره‌ ماکی و مه‌عنه‌وه‌یه‌یه‌یه‌یه‌وه‌، هه‌م گرینگایه‌تی زمانی په‌وایی پۆمانی ئەلف / یا و هزری هونه‌ری و ئافرینه‌رانه‌ی ده‌رئه‌که‌وێت و هه‌م که‌لین و که‌مايه‌سییه‌کانی کتیبخانه‌ی زمانی کوردی خو‌ی ده‌رئه‌خات.

ئە‌گەر بێتوو ئە‌م بیروکه‌یه‌ی "هیومیپل١ت" بسه‌لمینین که‌ «ئیمه‌ مرۆفین نه‌ک به‌و هۆیه‌ که‌ زمانمان هه‌یه‌² به‌لکوو به‌و هۆیه‌ که‌ خودی زمانین»، پۆمان مسۆگه‌ر ده‌بیت که‌ مرۆف له‌ زمان‌دایه‌ که‌ جیهان و خودی خو‌ی ئە‌دۆزێته‌وه‌ و له‌ خو‌ی و جیهانی ده‌ور و به‌ری تی‌ئه‌گات. به‌م پێیه‌ ئیمه‌ی کورد. دابرا‌ئیکه‌ مه‌عریفیمان له‌ گه‌ل پرا‌بدووی خو‌مان‌دا هه‌یه‌ و سه‌باره‌ت به‌ زمان له‌ قه‌یران و قه‌لشتیکه‌ می‌ژوو‌یی-‌دا ده‌ژین. گه‌لیک پرسیار له‌م قه‌لشتانه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ئه‌ده‌ن که‌ و‌لام

---

2 - ئاماژه‌یه‌ به‌ وته‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی ئه‌ره‌ستوو که‌ ئە‌لیت: "مرۆف ئازه‌لیکی ناتیقه‌، ناتیق به‌رانبه‌ری لو‌گۆسی یوونانییه‌ که‌ هه‌م به‌ واتای هزره‌ و هه‌م به‌ واتای زمانه‌.

دانه‌وه‌یان ئەسته‌مه. ئەوه‌ی که ئە‌گەر له هه‌زار سالی پ‌ر‌بر‌دوودا بلوایه و بکرایه له بوار‌گه‌لیک وه‌ک میژوونووسین، وه‌ر‌گ‌یر‌ان، په‌خه و بووتیقانقیسی، ژانره‌ جو‌را‌وجۆره‌کانی ئە‌ده‌بی، سه‌فه‌ر‌نامه، ژیان‌نامه و گه‌لیک بابته‌ی تر، به‌ره‌مه‌ی کوردی پ‌یکهات‌بایه، ئاخۆ ده‌وله‌مه‌ندی زمانی کوردی له چ ئاست‌یک‌دا ده‌بوو و ئیستا چ به‌ره‌مه‌گه‌لیک‌مان به ده‌سته‌وه‌ بوو؟ په‌وتی ئال و گو‌ری زمانی کوردی به چ بگاریک‌دا ده‌چوو؟ داخۆ جو‌ری زمانی ده‌ربار و ده‌سه‌لاتی کوردی و میر و موشی و پا‌کار و با‌زار و خه‌لکی خاوه‌ن پ‌یشه و شیوه‌ی ئاخواتنی چینه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به چ له‌و‌نیک بوویت؟ دیاره‌ خوسبه‌ خواردن و ته‌میان بو‌ئوه‌ی که نه‌بوه و نه‌کراوه و پ‌ر‌بر‌دوه و پ‌و‌یشتوه، هیچ به‌هره‌ییکی لی‌ ناکه‌و‌یت‌وه‌ به‌لام که ده‌بینین به‌ هۆی ئەم بو‌شاییه‌ زمانیه‌وه، پ‌یشه‌یه‌ی زۆربه‌ی ژانر‌کان له‌ بواری ئە‌ده‌بی کوردی و به‌ تایبه‌ت له‌ بواری جو‌ره‌کانی په‌خشان‌دا، پ‌یشه‌یه‌کی تو‌خ و تو‌کمه‌ نییه. ه‌زریکی ئافرینه‌ر و قه‌له‌میکی په‌سه‌مان پ‌یویسته که ئەم که‌لینه، به‌ گ‌یز و گومانه‌وه‌ پ‌ر‌کاته‌وه؛ ئە‌وه‌ش به‌ شیوه‌یه‌ک که له‌ گه‌ل میژووی زمان و مه‌نتقی ئال و گو‌ری زمانی‌دا یه‌کان‌گیر بی‌ت. دیاره‌ لی‌ره‌دا تو‌ژینه‌وه‌ و تیر‌مان و موکاشفه³ی زمانی پ‌یویسته تا ئەو زمانه‌ کارامه‌یه‌ به‌ شیوه‌ی پ‌یویست دابه‌زێته‌ گو‌ره‌پانی یاریه‌که‌وه.

ئهو یارییه بنه‌ره‌تییه که له رۆمانى ئەلف/یا دا هاتییه سه‌ کایه‌وه
 ئەوه‌یه که واقیعیکی میژووپی به ئال و گۆرپکی جه‌وه‌ری و
 جوانی ناسانه‌وه کراوه به واقیعیکی ره‌وایی و داستانی. تروسکه‌ یادیک
 له "نامید"ی ناویکی خۆش‌نووس و تۆزقاله‌ به‌لگه‌یه‌ک له سه‌ره‌بهورده‌ی
 که‌سیکی نه‌ناس، له ره‌فه‌ی گه‌ردگرتووی میژوه‌وه گۆیزراوه‌ته
 به‌ستیئیکی ره‌وایی و رۆمانیکی راست و پیکى لى خولقاوه که به
 دارشتیکی داستانییه‌وه گوتار و جیهانیکی نوپی هیناوه‌ته پوانی زمانى
 ره‌وایی کوردییه‌وه. پوانیک که له سه‌ر سنووری "گومان"دا دامه‌زراوه.
 گومانیکی بوون ناسانه له راستی یان ناراستی ئەوه‌ی که رووئدات و
 ئەوتریت. گومانیک که گه‌لیک پرسیری فه‌لسه‌فی و هه‌روه‌ها
 ره‌وایه‌ت ناسانه‌ی لى ئەکه‌وێته‌وه. ئەو گومانه‌ی که خه‌سه‌له‌تیکی
 ته‌کنیکی ئەگرێته‌وه و وه‌ک که‌رسته‌ی هه‌له‌ساره‌یی و ته‌علیق
 له فۆرمی رۆمانه‌که‌دا ئەتوێته‌وه و دردۆنگییه‌کی جوانی ناسانه و
 چیژیکی فه‌لسه‌فی لى ئەکه‌وێته‌وه.

ئهم گومان و بوولێله‌ی نیوان واقیع و ناواقیعه له به‌ره‌ره‌کانى نیوان
 بابه‌تى داستانى و بابه‌تى میژووپییه‌وه پیکهاتوه. ده‌قه میژووپییه‌که
 وه‌ک ئەمری واقیع له هه‌ولێ ئەوه‌دایه که رووداوه‌که به پپی به‌لگه
 تۆمارکراوه‌کان بگپێته‌وه؛ لایه‌نه ره‌واییه‌که‌ش وه‌ک ئیمکان و
 وێچووئیک، مه‌یله‌و داستانسازی و گپراوه‌ی خۆی به مه‌نتقی
 حه‌قایه‌ته‌وه‌یه. لێره‌وه گومانیکی فه‌لسه‌فی سه‌ر هه‌له‌ئدات و
 رۆمانه‌که له سه‌ر سنووریکى سه‌بیال له نیوان حه‌قیقه‌ت و خه‌یال‌دا
 ئەکه‌وێته‌وه گه‌ر و به بازبازینه له مه‌ودای ئەمری واقیع و ناواقیع،

به‌لگه‌مه‌ندی و خه‌یال و داکۆمێنداره‌تی و ئافرینه‌ری‌دا، ریتیمیکی تایه‌ت درووس ده‌کات که جه‌وه‌ه‌ری ره‌وایی ده‌قه‌که ئه‌خاته‌گه‌مه‌ی سه‌قامگیری و تیکچوون، مسۆگه‌ری و نکۆلی لیکردن. بروا و بئ- بروایی، متمانه و بئ‌متمانیه‌ی، درکندن و شاردنه‌وه، دوودلی له هه‌قیازی و هه‌لبژاردنی میژوو و حه‌قايه‌ت و ... ئەم گومانه جه‌وه‌ه‌ریه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌کنیکال له فۆرمی رۆمانه‌که و له دارشتی گشتی و ته‌نانه‌ت بیر و بروا و ئاکاری که‌سایه‌تییه‌ میژوویی و خه‌یالییه‌کانیش‌دا ئه‌سرووشیته‌وه: گوتم، نه‌م‌گوت/ وتی، نه‌ی‌گوت، گوتم، وام نه‌گوت/ نووسیم، نه‌منووسی/ نووسیم، پاکم- کرده‌وه/ ده‌لی و هه‌سمه‌ی کیشابوو/ نه‌ی‌کیشابوو/ گومان له ره‌سه‌نایه‌تی فۆرم و ناوه‌پۆک له خو‌شنووسی/ گومان له حه‌ق- به‌ده‌سته‌و بوونی ئامیدی یان داوود/ گومان له راست‌بیژی میژوو یان حه‌قايه‌ت،/ گۆرینی په‌یتا په‌یتای گۆشه‌نیگا و وه‌گپه‌کان/ به‌ره‌نگاری⁴ ه‌کانی یووسف و ...

ئەلف/یا، پتر له‌وه‌ی که له پۆلی رۆمانیکی میژوویی‌دا بگونجیت، به‌ره‌مه‌ی گوتاریکی ره‌خنه‌یی و هونه‌ری و حانیدی ویککه‌وتنی میژوو و حه‌قايه‌ته (حه‌قايه‌ت به‌ مانا ئه‌ره‌ستوویییه‌که‌ی که له به‌راورد له گه‌ل میژوودا، بابه‌تیک ئه‌گپه‌ته‌وه که رووی نه‌داوه به‌لام ئیمکانی روودانی هه‌یه. بابه‌تی میژوویی رووی داوه و دابووردوه به‌لام

---

4 - تداعی (به‌شیک له بیره‌وه‌رییه‌کانی یووسف به‌ پتی به‌ره‌نگاری و وه‌بیره‌نانه‌وه‌یه)

حه‌قایه‌ت پ‌رووی نه‌داوه و به هه‌ر جار گ‌یرانه‌وه‌یه‌ک له سه‌رپ‌را پ‌روو ئە‌دا‌ته‌وه). حان‌دیک بۆ پ‌که‌به‌رایه‌تی ئە‌م دوو گوتاره که به پ‌یی ئیمکان و سامانی تایبه‌تی خۆیان، هه‌رکامه‌یان خۆی به هه‌لگ‌ری حه‌قیقه‌ت ئە‌زائیت و ئە‌وی دیکه پ‌ه‌ف‌ز ئە‌کاته‌وه.

له لای "ئه‌ره‌ستوو"، حه‌قایه‌ت⁵ له به‌راورد له گه‌ل م‌یژوو⁶دا، فه‌لسه‌فی‌تره: «دیاره ئە‌رکی به‌یت‌بیژ⁷ (حه‌قایه‌ت‌ویژ) گ‌یرانه‌وه‌ی

---

5 - Poetry: شیع‌ر که به پ‌یی گوتاری ئە‌ره‌ستوو و مانای سه‌ره‌کی له یۆنانی که‌ویننه‌دا، به ئە‌و حه‌قایه‌تانه کوتراوه که به زمانیکی ک‌یش‌دار و ئاهه‌نگین له سی ژانردا گ‌یردراونه‌ته‌وه. نیوی ک‌تیبی بووتیق‌ای ئە‌ره‌ستوو به **Aristotle's Poetics** و صناعته‌ الشع‌ر و فن شع‌ر، وه‌رگ‌یردراوه که له گه‌ل پ‌یناسه‌ی ئە‌م سه‌رده‌مه‌ی شیع‌ر یه‌کانگ‌یر نییه. چونکوو مه‌به‌ستی ئە‌ره‌ستوو بووتیق‌ای ئە‌و حه‌قایه‌ت و سه‌ره‌ووردانه بووه که حه‌قایه‌ت‌بیژه‌کان و شانۆنوسه‌کان به وه‌زن و ئاهه‌نگ گ‌یراویانه‌ته‌وه و به سی پاژ دابه‌شی کردوون: ترگودیا(تراژیدی)، کومودیا(کومیدی) و ئوپوئیا(حه‌ماسه‌ت). (پ‌روانه: ارسطو، ۱۳۸۸، درباره هنر شع‌ر، ترجمه سهیل محسن افنان، تهران، حکمت)

6 - History

7 - Poet: پ‌یگه‌ی فه‌ره‌نگی و شیوازی کاری حه‌قایه‌ت‌خوان و شانۆنوسی یوونانی که‌ویننه که ئە‌ره‌ستوو له ک‌تیبی بووتیق‌ادا باسیان ده‌کات وه‌ک پ‌یگه و ده‌وری به‌یت‌بیژه‌کان بوه له کورده‌واری‌دا. بۆ باشتر پ‌یکانی مه‌به‌ستی وتاره‌که به ج‌یی وشه‌ی شاع‌یر به‌یت‌بیژم داناوه. "شیع‌ر" ده‌قاوده‌ق ئە‌و بابته‌ ناگ‌رتیه‌وه که ئ‌یستا‌کانی له زمانی کوردی‌دا مه‌به‌ستمانه. له یوونانی که‌ویننه‌دا **Poetry** به واتای پ‌یکه‌پ‌یتان و سازکردنی بابته و ده‌فیک‌ی شاع‌یرانه‌یه که به وته‌ی "ئه‌ره‌ستوو"، هه‌لس

بابه‌ته‌ کرده‌کی و وه‌دی هاتوه‌کان نییه‌ به‌لکوه‌ گێرانه‌وه‌ی ئەو بابته‌ هێزه‌کیانه‌یه‌ که‌ ئەلوه‌ی رووبداتن. واته‌ به‌ پێی گاهه‌زی یان پێویست ئەکرێ بیته‌ دی. جیاوازی میژوو‌نووس و به‌یت‌بیژ له‌ په‌یقینی کیش- دار و ئاهه‌نگین‌دا نینه‌ بۆلکوه‌ جیاوازییان له‌وه‌ دایه‌ که‌ یه‌کیان سه‌باره‌ت به‌ ئەمری واقیع و ئەوه‌ی که‌ رووی داوه‌ ئەدوه‌ی و ئەوه‌ی تریان سه‌باره‌ت به‌ بابته‌تیک ئەپه‌یقێ که‌ ئەکرێا رووبدات و رووی نه‌داوه‌. بۆیه‌ به‌یت (حه‌قابه‌ت/شيعر) له‌ میژوو‌ فله‌سه‌فی تره‌ و ئامانجیکێ بنه‌وه‌شی‌تر ئەپێکیت. به‌یت له‌ بابته‌ گشتیه‌کان ئەدوه‌ی و میژوو‌ له‌ بابته‌ تاکه‌که‌سیه‌کان. به‌یت‌ویژ ژ بابته‌گه‌لیک دێته‌ ئاخوتن که‌ وێده‌چێ روو‌ بده‌ن و سه‌به‌هوردی که‌سیکی راسته‌قینه‌ و تاییه‌ت ناگێرێته‌وه‌.(ئه‌ره‌ستوو، ۱۳۸۸، ۹۶). به‌ پێی لێکدانه‌وه‌ی ئه‌ره‌ستوو و به‌ زمانی فله‌سه‌فی، ئەو په‌وايه‌ته‌ی که‌ حه‌قابه‌ت - و له‌ باسه‌که‌ی ئیمه‌دا پۆمان- ئەیگێرێته‌وه‌، بابته‌تیکێ گشتیه‌ که‌ هه‌موو مرو‌فیک به‌ پێی مرو‌ف بوون ئەگرێته‌وه‌ و له‌ که‌سیکی تاییه‌ت و دیاری‌کراودا کورت نابێته‌وه‌، بۆیه‌ کیشه‌ و پرابلما‌تیکه‌کانی، کیشه‌ی مرو‌فایه‌تیه‌ نه‌وه‌کوو کیشه‌ی کاته‌کی که‌سیکی تاییه‌ت. رووداوه‌کانیش کاتی روودانیان به‌ پێچه‌وانه‌ی میژوو، به‌ کات و

و که‌وت و ئاکار و راهات و خوو و خده‌ی مرو‌ف ئەگێرێته‌وه‌ که‌ زۆرتر بابته‌ په‌وايه‌ی و تراژیکه‌کانی یوونانی مه‌به‌سته‌. لاسایی کردنه‌وه‌(مه‌حاکات/Imitation) و گێرانه‌وه‌ (وه‌نواندنه‌وه‌/Representation) سه‌ره‌کی‌ترین تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ئەم ژانره‌یه‌.

سایتیکی دیاری کراوه نابه‌ستریته‌وه. هه‌ر به‌م هۆیه‌وه‌یه که له رۆمان-
 دا مه‌جالێکی ته‌کنیکی درووس ده‌بیت که پروداوه‌کان به‌ بئ‌ئوه‌ی
 که قه‌تییسی زه‌مه‌نی ته‌قویمی بن، به‌ گۆشه‌نیگا و کات و ساتی
 جو‌راوجۆری زه‌مه‌نیه‌وه‌ ئه‌گێردرێنه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ کورتی و به‌ زمانى
 فه‌لسه‌فه‌ی مۆدێرن بابه‌ته‌که‌ لێکده‌ینه‌وه، مێژوو به‌ شیوه‌یه‌کی
 ئۆبژکتیڤ ده‌گێردرێنه‌وه و حه‌قایه‌ت گێرانه‌وه‌یه‌کی سوپزیکتیڤه.
 ئه‌ره‌ستوو به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌فلاتوون، که شیع‌ر (حه‌قایه‌ت)ی به
 بابه‌تێکی سه‌رۆکی و ئیلهامی له‌ قه‌له‌م ئه‌دات؛ و به‌ بئ‌ئوه‌ی که
 باسی سوپزیکتیڤه‌ بکات که له‌ سه‌رده‌می وی دا باسیکی باو نه‌بوه،
 حه‌قایه‌ت، به‌ ئاکامی ئافرینه‌رایه‌تی نووسه‌ر و به‌ بابه‌تێکی ئیبداعی
 ده‌زاییت. ئه‌و هه‌وینه‌ مێژوویییه که له‌ ئەلف/یا دا بوه به‌ هه‌وینی
 پێکهاتنی رۆمانه‌که، سنووری ئه‌مری واقیعی تێپه‌راندوه و بوه به
 حه‌قیقه‌تێکی هونه‌ری و هه‌لگری رافه‌ و شروقه‌ی جو‌راوجۆر.
 ره‌وايه‌تێکی داینامیک له‌ گۆره‌پانی ئیمکانه‌کاندا که ئه‌کرێ به‌ ده‌یان
 شیوه‌ی تر بگێردرێنه‌وه. ده‌قیک سه‌ر به‌ ویچوه‌کان و لواویه‌کان.

به‌ به‌راورد کردنی "داوود ئامیدی" وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی نیوه‌ مێژویی
 و نیوه‌ داستانی، له‌ گه‌ڵ "میرزا ره‌زای که‌له‌ور" وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی
 مێژوویی، جیاوازی سیمای ره‌وايي و رافه‌مه‌ندی ئه‌م دوو که‌سایه‌تییه
 ده‌رته‌که‌ویت. ژيانى تاکه‌که‌سى میرزا ره‌زای که‌له‌ور وه‌ک
 گه‌وره‌خۆش‌نووسیکی کورد و خاوه‌ن شیواز و قوتابخانه‌ی تابه‌ت له
 مولکی خۆش‌نووسی‌دا، وه‌ک ئه‌مری واقیعی کۆتایی پێ هاتوه و هه‌یچ
 لایه‌نێکی جوانی‌ناسانه‌ی تێدا نییه. ئه‌وه‌ی لێی به‌ جئ‌ ماوه
 خۆش‌نووسی و هونه‌ره‌که‌یه‌تی نه‌کوو که‌سایه‌تییه‌که‌ی. پێوه‌ندییه‌کی

جه‌وه‌ه‌ریش له نیوان ژایانی تاکه‌که‌سی و به‌هره هونه‌ریه‌که‌ی‌دا به‌دی نا‌کریت و سه‌باره‌ت به ژایانی زه‌ینی و پ‌و‌حی و ویست و مه‌یل و مه‌راقه‌کانی، هه‌یچ باس و به‌لگه‌یه‌ک له گۆر‌ی‌دا نییه؛ به‌لام که دێینه سه‌ر باسی داوودی ئامیدی، ئە‌بینین که له ئاستی خو‌ش‌نووس‌ییکی ناو‌ب‌زری دا‌کیۆم‌یت‌تار دا‌ترازاوه و میژوو و مه‌عریفه و مه‌راقه‌کانی به هونه‌ره‌که‌یه‌وه تیکه‌لاوه. خو‌ش‌نووس‌یک به شوناسی کوردی و به هه‌لو‌ی‌ست‌ییکی فه‌لسه‌فی و هونه‌ری له پیناو فۆرم و مانا و جیهان‌دا. ئە‌گه‌ر له لای ئە‌ره‌ستوو حه‌قایه‌ت به‌بۆنه‌ی هه‌مه‌کی⁸ و ئە‌گه‌ره‌کی بوون، هه‌قیازی به سه‌ر میژوودا هه‌یه و به فه‌لسه‌فی‌تر له قه‌له‌م ئە‌دریت، رۆمان وه‌ک به‌ره‌مه‌ییکی هونه‌ری نه‌ک هه‌ر له باری فه‌لسه‌فی و ده‌لاله‌ت کردن به‌چه‌مکه گشتیه‌کان له میژوو تو‌خ‌تره، به‌لکوو له‌روانگه‌ی "ئادۆرنۆ"وه له فه‌لسه‌فه‌ش سه‌رت‌ره. ئادۆرنۆ به‌داکوکی له سه‌ر ته‌کووزمه‌ندی و فۆرمی به‌ره‌مه‌ هونه‌رییه‌کان و ئە‌وه‌ی که فۆرم هۆکاری جیاوازی سه‌ره‌کی و مه‌ودا گرتنی ئاسه‌واره هونه‌رییه‌کان له جیهانی واقیعه، پێی وایه که "ده‌شیت فه‌لسه‌فه له هونه‌ر فیری فۆرم بی‌ت".

ئهو هێمانه‌ی که سه‌ربه‌هووردی داوود ئامیدی له په‌وايه‌ت‌ییکی به‌لگه‌مه‌ند و ئاسایی و میژووییه‌وه ده‌کاته به‌ره‌مه‌ییکی هونه‌ری و مه‌ودایه‌کی پ‌رخه‌یی و جوانی‌ناسانه‌ی له نیوان جیهانی پ‌رۆمان و جیهانی واقیعه‌دا ساز ئە‌کات، فۆرمی په‌وايي ئە‌لف/یايه. فۆرم‌یک که بوون و مه‌عنا به ژیا‌تیکی هونه‌ری ئە‌به‌خشیت و له قولاییه

تاریکه‌کانی میژوو و ناوێشانه نادیاره‌کانییه‌وه، که‌سایه‌تییه‌کی به‌هره‌مه‌ند و ئارکی‌تیپال⁹ و سه‌رموونه‌یی بۆ زه‌وق و هونه‌ری کورده‌واری ئەنه‌خشیت.

زۆربه‌ی خانه‌فاکانی چین پێیان وابوو هه‌موو شتیک بۆ نووسین ناییت و ناشیت. یه‌کیان دوازه‌ پیاو و دوازه‌ ژنی خوش‌زاکیه‌ری له‌ منداڵیه‌وه بۆ خزمه‌ت‌گوزاری کوره‌که‌ی داناوو ...

پۆمانی ئەلف/یا له‌ قه‌واره‌ی شه‌ش پاژی ره‌وایی پیکهاتوه که‌ هه‌ر پاژیک به‌ کورته‌ حه‌قايه‌تیکه‌وه ده‌س پێده‌کات. ئەم کورته‌ حه‌قايه‌تانه به‌ دارشت و زمان و گوتاریکی کۆنی ره‌واییه‌وه، کولاژ¹⁰ کراونه‌ته پیکهاته‌ی پۆمانیکه‌وه که‌ له‌ پانتای ئەده‌بی ره‌وایی‌دا گوتاریکی مۆدێرنه‌ و هه‌مه‌لایه‌نه‌ له‌ حه‌قايه‌ت جیاوازه‌. کارکردی کولاژ له‌ شیوه‌کاری کوبیس‌دا تیکه‌ل‌ کردنی شت و مه‌ک و بابته‌ ئۆبژکتیفه‌کانه‌ به‌ فه‌زایه‌کی دیفۆرمه‌کراوی سوپژکتیف که‌ تیکه‌ل‌اویکه‌ له‌ چه‌ندین گۆشه‌نیگای چه‌ندلایه‌نی؛ به‌لام پۆمانی ئەلف/یا، حه‌قايه‌ته‌کانی وه‌ک له‌ته‌یه‌کی سوپژکتیف، بۆ به‌داستانێ کردنی بابته‌تیکي میژوویی و مه‌وداگرتن له‌ ئەمری واقیع به‌ کار هێناوه‌ و

9- Archetypal

Collage - 10 ده‌سته‌واژه‌یه‌کی شیوه‌کارییه‌ که‌ ژۆرژ براک و پابلو پیکاسۆ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستمه‌ دایان‌هێناوه‌ و له‌ شیوه‌کاری کوبیستی‌دا باوه‌. له‌م شیوازه‌دا له‌ت و کوتی شت و مه‌ک ئەلکینن به‌ تابلۆی شیوه‌کاریه‌که‌وه.

کردوونی به به‌شیک له فۆرمی گشتی خۆی و چه‌ندین ئەرکی په‌روایی پێ دابین کردوه: وه‌ک سه‌ردپێری لاهه‌کی بۆ هه‌ر پاڤیک له پاژه‌کان/ مه‌ودایه‌ک بۆ وچاندانی خوینهر و گوپینی ریتمی زمانی و پراویژی په‌روایی/ که‌ش‌سازی و به‌رده‌بازه‌یه‌ک بۆ تپه‌رین له بواریکه‌وه بۆ بواریکی دیکه‌.

ئهم هه‌ق‌ایه‌تانه وه‌ک په‌راویژیک هاوکات له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که چه‌شنی په‌روایی و ده‌نگ و تایبه‌تمه‌ندی زمانی خۆیان پراگرتوه، له‌گه‌ڵ په‌وت و فۆرم و ناوه‌روکی ده‌قی سه‌ره‌کی، هاوته‌ریبی و پپوه‌ندیان هه‌یه. ئهم هاوته‌ریبی ده‌قی و په‌راویژه لایه‌نێکی پازانه‌وه و زه‌وقیشی پپوه دیاره هه‌ر وه‌ک چۆن له‌ خۆشنووسی‌دا په‌راویژی لاپه‌ره‌کان ته‌زه‌یب ئەکریت، هه‌ق‌ایه‌ته‌کان وه‌ک حاشیه‌کیشی و نیگارگه‌ریه‌کی په‌روایی، بوه‌ته هۆی چه‌شنیک له جوانی‌ناسی زمانی له‌ گێرانه‌وه‌دا.

هه‌ق‌ایه‌تی هه‌وه‌ڵ له‌ پاڤی یه‌که‌م‌دا باسی بقیه‌ی یاده‌وه‌ری و گێرانه‌وه ده‌کات. یاده‌وه‌ریه‌ک که یووسف و ئامیدی هه‌ر یه‌ک به‌ شپاژیک سلێ لێ ده‌که‌ن؛ که‌چی گێرانه‌وه واته نووسین له‌ ته‌قدیر و چاره‌نووسیان‌دایه. ته‌قدیریک که به‌ گولله‌ی نه‌ناسیک "زه‌فه‌ر به‌ شان و سینگ و دلێ ئامیدی ده‌بات". یووسف، ئامیدی ده‌نووسیته‌وه و به‌ جوړیکیش نه‌پییبه‌کانی ژیانی خۆی ئەدرکین. ئامیدی ده‌کوژریت. یووسف له‌ کو‌تایی‌دا له‌ تۆی گێرانه‌وه‌ی ئامیدی‌دا بزر ده‌بیت. گو‌یا یووسف به‌ گێرانه‌وه‌ی ئامیدی فه‌رامۆش ده‌کریت و ئامیدی به‌م فه‌رامۆشیه‌ ده‌گاته ته‌شقی هه‌رمان. به‌م چه‌شنه‌ دوو کارکردی دژوازی گێرانه‌وه‌ دیته‌ دی. واته په‌وايه‌ت هه‌م هۆی مانه‌وه و په‌هابوون له‌ گێچه‌لی مه‌رگه‌ و هه‌م هۆیه‌که‌ بۆ مردن. جه‌مه‌سه‌ریکه

له دۆخه دژوازه‌کان. خه‌سه‌له‌تیک که له هه‌ر ده‌قی‌کدا به‌ جوړیک په‌رنگ ئە‌داته‌وه. له‌ چیرۆکی "هه‌زار و یه‌ک شه‌و"دا، گێرانه‌وه و په‌وايه‌ت هۆی پزگاری له‌ مه‌رگه و له‌ ئە‌لف/یادا هۆی مه‌رگه. ئە‌زبه‌ر کردنی چرکه‌کانی ژيانی "خاقان‌زاده"، ده‌بیته‌ هۆی له‌ ناوچوون. لافزه و زاکی‌ره‌ی ئامیدی سه‌ری به‌ با ئە‌دات و یووسف، به‌ وتنه‌وه‌ی "خۆی" و "داوود ئامیدی" کۆتایی پێ دی.

پاژی دووه‌م به‌ حه‌قايه‌تیکى مینیا‌تۆرییه‌وه ده‌س پیده‌کات که زمانه په‌وايه‌که‌ی له‌ کتیبه‌ ئاینیه‌کان ده‌چیت و ئامۆژگارییه‌کی گشتی له‌ تۆی به‌‌شاره‌تیک‌دا راده‌گه‌یه‌نێ: له‌ پوژی حه‌وتم‌دا، چل بالنده‌ی ئە‌فسانه‌یی به‌ سه‌ر هه‌زارو‌دوو و لا‌ت‌دا، هه‌زار و دوو په‌رنگی جو‌دایان به‌‌شیه‌وه ... کورد کونوو‌یه: ریگه‌ی دوور به‌ ئاواز ده‌پریته‌وه نه‌ک به‌ پیل‌او (ل: ٣٥). ئە‌م حه‌قايه‌ته‌ کلوزاییکه‌ له‌ په‌رنگ و ئاواز وه‌ک هی‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی فۆرم که له‌ خۆش‌نووسی‌دا بابه‌تی سه‌ره‌کیه‌ و تاسه و ئاره‌زووی ئامیدییه و گری ئە‌دریته‌ پاژی سیه‌م که سه‌ره‌ووردی نیگارکیشیکى تاتاری ئە‌گێریته‌وه که هه‌ر له‌تیک له‌ سیمای گشتی گراویله‌که‌ی له‌ تابلۆیه‌ک‌دا ئە‌نه‌خشی‌نێ. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ که ئامیدی ئازای ئە‌نامی "بسمی" به‌ پیته‌کان ئە‌شوبه‌ی‌نێ و یووسف ئە‌هو‌دالی دۆزینه‌وه‌ی خاله. هه‌ر ئە‌و خه‌ت و خاله‌ی که بقه‌یه و له‌ حه‌قايه‌تی پاژی چواره‌م‌دا، خه‌تیان به‌ سه‌ردا ده‌کیشری و هی‌لیکی سووریان لێ ئە‌ته‌نریته‌وه. حه‌قايه‌تی پاژی پینجه‌م به‌ شیوه‌ی مینیمال و به‌ زمانیکى ته‌وساویه‌وه چیرۆکی ئە‌و موریده‌ ده‌گێریته‌وه که هه‌لوه‌دای ئیراده‌تی شیخه و وه‌به‌ر فیشه‌کی داب‌ران ده‌که‌وی. ئە‌و فیشه‌کی که بێ‌هه‌دا به‌ شوین ئامیدییه‌وه‌یه و به‌ره‌به‌یانیک له‌ کۆلانی

گه‌ره‌كى جوه‌كان له غيايى بسمى و له حالى دابراڻ له خه‌ت و نووسين، ئه‌يپيكت. ئه‌و ئه‌وين و نووسينه‌ى كه وه‌ك پرۆگرامى راديۆى "پياوه چريكه‌كه"ى پاژى شه‌شم بى‌ئاكام و هه‌چه؛ ئه‌و پياوه‌ى كه نه‌دار و بى‌ده‌سته و ده‌سه‌لات، توور ئه‌دریته كه‌شيكى ناهمىيى و له ته‌مىكى ئه‌يپيلىستى دا ئه‌ته‌مىته‌وه.

چه‌ند كتيبنىكم مابوو ئيجازه‌ى مه‌لايه‌تى وه‌ر بگرم، تووشى نه‌هامه‌تى هاتم. تا ده‌هات ئه‌وه‌ى زه‌ينى ده‌بردم، نه‌ك كتيبه‌كه و ماناكه‌ى، خه‌ت و چه‌شنى نووسينه‌كه‌ى بوو. وا ده‌بوو په‌ره‌يه‌كم ده‌خوينده‌وه بى‌ئه‌وه‌ى زه‌ينم له سه‌ر ناواخنى مه‌عناى بووييت. په‌ره‌ى سپى نه‌ما بوو نه‌ينووسم؛ كه‌ناره‌ى كتيبانيش. ده‌منووسى و ده‌منووسيه‌وه ... به‌په‌نجه‌م 'ئه‌لف'م ده‌نووسى و 'بى‌ئى' دريژم ده‌كيشا و "سين" و "شين"م داده‌تاشى، "قاف"م لوول ده‌كرد و "ميم" و "نون"م با ده‌دا ... ئۆقره‌م لى هه‌لگيرا بوو. كوتيان هه‌وايه‌كه له كه‌لله‌ى داوى، ده‌رده‌چييت. ده‌رنه‌ده‌چوو ... (ل: ٣٠). سالانىكه‌ بىرم لى نه‌كردوو له نىوان شيوه و ئه‌دگارى پييت و مانا و پۆحى پييت كامى سه‌رتره. ده‌مزانى شيوه له به‌رتره و پوا‌له‌تى و ئينجاكانى مه‌عنا. ئه‌لحان ده‌فه‌رموون جوئ جوئ نه‌بن. دايمه‌ كوتوومه يان ده‌بى شيوه ئه‌زبه‌ر بكه‌م يان مانا. تا ئه‌م پۆژه‌ش عه‌بدالى روخسارم و يه‌كرا پيم ده‌لین كاتيپ بم (ل: ٣٢).

دووانه‌ی فۆرم و مه‌عنا و لاسه‌نگی لایه‌نێک به‌ سه‌ر ئەوه‌ی تردا، یه‌کیک له‌ پرسیاره‌ گرینه‌گه‌کانی فه‌لسه‌فه‌ی هونه‌ر بووه‌ و هه‌ول دراوه‌ به‌ پێی په‌یوه‌ندییه‌کی دیالکتیکی هاوسه‌نگیه‌کی جوانی‌ناسانه‌ له‌ نێوان ئەو دوو لایه‌نه‌دا رێک بخری‌ت. له‌ پارادایمیکی مه‌عناسه‌نته‌ردا که‌ فۆرم وه‌ک که‌رسته‌یه‌ک بو‌ ئاراسته‌ کردنی مانا له‌ قه‌لم ئەدری‌ت؛ بیچم ده‌چێته‌ په‌راویزێک که‌ له‌ دوخت و دیمه‌ن ئەکه‌وێت و له‌ خه‌سله‌تی جوانی‌ناسانه‌ و ته‌نانه‌ت لایه‌نه‌ مه‌عنا به‌خشه‌کانی‌شی بپوه‌ری ده‌کری‌ت. خۆشنووسی یه‌کیک له‌و هونه‌رانه‌یه‌ که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌ریتی له‌ جه‌وه‌ه‌ری فۆرمیکی خۆی دا‌براو‌ه‌ و بو‌ه‌ته‌ پازینه‌ری ماناو‌ه‌. واته‌ له‌و قه‌واره‌ جوانی‌ناسانه‌ که‌ فۆرم و هارمونی پێته‌کان به‌ بیچمی هۆنه‌ری خۆیان ئەکری‌ پێکی بێنن و هاوته‌ریب بن له‌ گه‌ل چه‌مکی مانا‌ناسانه‌ی رسته‌کان، له‌ ئاستی پێوه‌ندییه‌کی دیالکتیکیه‌وه‌ دائه‌به‌زنه‌ رووبه‌ریکی جوانکاری. ئەم چه‌مکه‌ په‌خه‌یی و فه‌لسه‌فیه‌ که‌ له‌ به‌رانبه‌ر ده‌سداکێشی و زالیه‌تی ئەفلاتوونی مه‌عنا به‌ سه‌ر فۆرمدا، به‌ مه‌عریفه‌یه‌کی ئەره‌ستوویی 11 پارێزاری له‌ بوون و بایه‌خی فۆرم ده‌کات، له‌ پۆمانی ئەلف/یا دا به‌ شیوه‌یه‌کی په‌وایی و به‌ زمانیکی داستانییه‌وه‌ دا‌رپێژراوه‌ و بو‌ه‌ به‌ دا‌رشتیک له‌ ناواخن و په‌وه‌ندی بابه‌ته‌که‌.

ئامیدی له‌ ناکاو وه‌ک بلی‌ی په‌ریان زه‌فه‌ریان پێ‌بردیی‌ت، گیرو‌ده‌ی خه‌ت و چه‌شنی نووسینه‌که‌ی ئەبی‌ت و کتیب و مانا‌که‌ی توور ئەدات.

---

11 - بو‌ ئاگاداری له‌ روانگه‌ی ئەره‌ستوو سه‌باره‌ت به‌ فۆرم بروانه: قوام صفری، مه‌دی، (1398)، نظریه‌ صورت در فلسفه‌ ارسطو، ته‌ران: حکمت

به جارزی مه‌لایه‌تی و خزمه‌ت به مانا قه‌به‌کان وه‌لا ده‌نیت و شه‌یدای زراقی به‌ژنی پیته‌کان ده‌بیت. به نه‌فه‌سیکی په‌خه‌ن‌ئامیز و به جه‌ساره‌تیکی عاشقانه‌وه، له ماناته‌وه‌ری دانه‌ب‌ریت و هه‌لوه‌دای پوخساری خه‌ت ئەبیت. ئازایانه‌ خو‌ی له ته‌وژم و ته‌نگه‌ژه‌ی مه‌عنا پرگار ده‌کات و پ‌ی ده‌نیتته‌ پاوانی به‌رینی فۆرمه‌وه؛ پ‌یوه‌ندی یه‌ک-لایه‌نی و نادیا‌لکتیکی فۆرم و مانا هه‌ل‌ئه‌وه‌شیت و به ئیجازی‌کی داستانییه‌وه ئه‌گوش‌ریته نیو ئه‌م رسته‌وه: "یان ده‌بی شیوه ئه‌زبه‌ر بکه‌م یان مانا". راقه‌یه‌ک که شیوه و مانا وه‌ک دوو چه‌مکی سه‌ربه‌خو شرو‌فه ئه‌کات و ره‌نگی تو‌خی مه‌عنا ئه‌بزرکی‌تی.

فۆرمه‌ش‌قنی ئامیدی له شه‌یدایی به خه‌ت و خو‌لیایی به خالی گراوه‌که‌ی، له تو‌ی په‌خشانیکی بزوینه‌ردا ده‌رئه‌که‌و‌یت. له په‌وتی گ‌یرانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌دا، شیوه‌ی نووسین و قه‌لافه‌تی پیته‌کان به به‌ژن و قه‌واژی بسم‌ی ئه‌شوبه‌پ‌ندری و وینه و ئیماژه داستانییه‌کان ئه‌گوریت و فۆرمی خو‌ش‌نووسی له قه‌واره‌ی زمان و ته‌وسیفیکی ه‌یزمه‌ندی په‌وایی‌دا ئه‌مه‌یس‌ی: « ئه‌گه‌ر ده‌روا به‌ژنی ده‌لیی "ئه‌لف" ی هه‌ر شه‌ش دانه خه‌ته‌که‌ی "ئینی موقله‌ی" شیرازییه. پانییه‌ی ده‌لیی که‌وانچه‌ی "لام" ی کووفیه. ئه‌و پرچانه‌ی "واو" و "یا" ی توغرای موته‌یه‌ره. په‌راسووی ده‌لیی ریزه "ری" ی سولس و ته‌علیقیه (ل: ٦٨). چ بنووسم له‌و هه‌موو خه‌ت و خاله‌ی تیک-هالایه له گه‌ل که‌زیه‌ی وه‌ک مه‌شقی په‌شی ه‌یندییه. به‌ژنت ب‌لیند له "ئه‌لف" هه‌وه تا "یا". سینگت ... ده‌لیی دوو "نوون" ی خ‌ری ته‌علیقه» (ل: ٦٩). کاسۆته‌یی ئامیدی خو‌ش‌نووس له پ‌یناو فۆرم‌دا، ده‌گاته ته‌شقی‌ک که به پ‌ی تایبه‌ته‌ندییه‌کانی پ‌ینجینه‌ی خو‌ش‌نووسی،

گیان ئەخاته به‌ر پیتته‌کان و ده‌یانکات به‌ سه‌رچاوه‌ی بوون و مه‌عنا: «خه‌تی کووفی به‌ عه‌باوه‌یه¹² زێده‌ جلك و به‌رگی تێوه‌ ئالاه، ده‌یه‌وێ پیرۆز بنوینیت. چه‌زی له‌ شکۆیه ... سوئس نیره، وه‌کی گه‌نجیکی به‌ له‌سه‌ وایه؛ خۆی ده‌خه‌ملینیت ... نه‌سته‌علیق فه‌ری جوانی به‌ سه‌ر فه‌خری شکۆدا ده‌دات ... خۆشنووسی که‌م ب‌رست و خاکه‌رایه‌ هه‌ناسه‌ی نوند ده‌بیت و له‌ چه‌ند قۆناغ زیاتر ناروا. بۆیه ده‌گوتری "سه‌فا" و "شه‌ئن" کۆتاییه» (ل: ۱۰۴).

ده‌س بردن بۆ ب‌شه‌کان به‌شیکه‌ له‌ خه‌سه‌لت و که‌سایه‌تی ئامیدی. له‌ دانپ‌نان و گیرانه‌وه‌ی ده‌سدریژی مه‌لاگۆپ‌سووری کانه‌کۆنه‌وه‌ ب‌گره‌ تا نووسینی سکا‌لانامه‌ی ب‌ئ ته‌حمیدیه‌ و توغرا و ته‌زه‌ییات له‌ سه‌ر سته‌می والی و وه‌زیر و گزیری و تا لادان له‌ نه‌ریتی زالیه‌تی مه‌عنا به‌ سه‌ر فۆرم له‌ هونه‌ری خۆشنووسی‌دا و تا سنوورشکینی له‌ دابی مورید مورادپه‌روه‌ری و تا شه‌تح¹³ وێژی.

به‌ پێی ئەوه‌ی که‌ خۆشنووسی هونه‌ریکی ئایینییه¹⁴ و له‌ داوین نه‌ریتیکی عیرفانی‌دا په‌روه‌رده‌ کراوه، به‌ داب و ده‌سووری سو‌فیان‌ه‌وه

12 - یا ایها‌المدرثر قم فاندر

13 - به‌ مانای که‌ف و کۆل کردنی زه‌ریا و له‌ زاراوه‌ناسی عیرفانیدا به‌و قسانه‌ ده‌گوتری که‌ که‌سی عارف یان سو‌فی له‌ کاتی جه‌زه‌به‌ و حال لێ-هاتندا به‌ زمانیدا دیت و له‌ شه‌ریعه‌ته‌وه‌ به‌ دووره. ئەم وتانه‌ له‌ گه‌ل شه‌ردعا یه‌ک‌ناگرن و به‌ کفر له‌ قه‌له‌م ئەدرین.

14 - مۆسیقا هونه‌ری ئایینی یه‌ه‌ووده. شێوه‌کاری هونه‌ری ئایینی مه‌سیح و خۆشنووسی هونه‌ری ئایینی ئیسلامه.

تیکه‌لاوه و به‌بابه‌تیکى پیرۆز له‌قه‌لهم ئەدریٔ؛ ناشیٔ ئامیدی ئەوه‌نده‌دل‌به‌ندی قه‌واره و ر‌وال‌ه‌ت بیٔ، ئەو ده‌بیٔ کاتب بیٔ و نابیٔ. ده‌بیٔ ته‌حمیدی به‌نووسیٔ و ناینووسیٔ. ده‌بیٔ خزمه‌ی به‌مانا قه‌به و قوول‌ه‌کان بکات و نایکات. ئەو شو‌قه‌ عیرفانییه‌ که‌ خه‌ت به‌ په‌یژه‌یه‌ک ده‌زانى بۆ گ‌ه‌یشتن به‌خودا و ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئیدراکی حه‌قیقه‌ت، له‌ لای ئامیدی ده‌بیٔته‌ ئامیانی شه‌تحویژی و به‌ جی‌ی خویندنی ئینولعه‌جه‌م، رایه‌له‌ و ده‌رخ به‌م شه‌تخانه‌وه‌ ده‌کات: «خه‌ت خو‌شى رییه‌ک نییه‌ بۆ لای خودا، ده‌روازه‌یه‌ک نییه‌ بۆ گ‌ه‌یشتن به‌ حه‌قیقه‌تی عه‌الم، رییه‌که‌ بۆ لادان و مل‌بادان له‌وه‌ی ر‌ۆبجیته‌ ناخ و هه‌ناوان. ... من له‌ خه‌تاتییه‌وه‌ گ‌ه‌یشتمه‌ زات و ناخی ر‌ست و وشه‌. له‌ ناخه‌وه‌ هه‌مه‌ ده‌ر تا ر‌ووبه‌ر، تا ر‌وال‌ه‌ت. ئیمانم به‌ بنج و بناوان نه‌ماوه‌. ... هه‌ر به‌نوو سه‌ "یا ر‌ه‌ب" و "ئه‌ی عه‌شق"، ئیدی نه‌خته‌ نه‌خته‌ هه‌یچی لى‌ نامینتته‌وه‌. زیکریش سیامه‌شقه‌. ... زانیم هه‌یچ نییه‌ پارێزگاریم لى‌ بکا؛ له‌ من و هه‌رچی بى‌گیان و کزه‌. ئەم جیهانه‌ به‌ منیشه‌وه‌ هه‌له‌یه‌که‌ له‌ سه‌ر هه‌له‌ دامه‌زراوه‌»... (ل: ٦٠).

تیکرای ئەم‌بابه‌تانه‌ بی‌جگه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ ر‌ووی گ‌یرانه‌وه‌ و زمانیه‌وه‌ تازه‌گه‌ری تێدایه‌ و گوتار و زاراوه‌ی مه‌عریفه‌ جو‌راوجۆره‌کانی فه‌لسه‌فی و عیرفانی و هونه‌ری به‌ دارشتیکی داستانییه‌وه‌ دارێژراوه‌ته‌وه‌؛ له‌ ر‌ووی فۆرم و که‌ش‌سازی و سازکردنی بارودۆخی داستانی و پیکه‌ینانی ر‌ه‌وایه‌تیکى مۆنۆلوگ‌ته‌وه‌ر (تاک‌ویژیه‌کانی ئامیدی و یوسف) که‌ نه‌فه‌سى زیندووی ئاخپه‌ر له‌ لایان خوینره‌وه‌ هه‌ستی پى‌بکریٔ، به‌ره‌مه‌ی تیگه‌یشتن له‌ خه‌سله‌ته‌کانی زمان و

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی گێرانه‌وه و لوایه‌کانی زمانی په‌وایی و داستانی بۆ داھێنان و به‌ داستانی کردنی مه‌عریفه و میژوو و هه‌بوونی کورده.

که‌سایه‌تی سازکردن و به‌ پێی ئه‌وه‌ش درووس کردنی جیهانیکی داستانی و هونه‌ری، به‌ مه‌ودایه‌کی ئینتقادی و په‌خه‌یی له‌ پێناو جیهانی واقیع، گرینگترین دانسته‌ی هونه‌ری گێرانه‌وه‌یه‌ که‌ له‌م پرۆمانه‌دا به‌ دی هاتوه و یه‌کانگیره‌ له‌ گه‌ل پرانگه‌ و پێناسه‌ی قوتابخانه‌ی فرانکفۆرت¹⁵ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ده‌بیات و هونه‌ر.

بۆ ئامییدی هێچشتیک له‌ جیهان‌دا بوونی نییه‌ فۆرم نه‌بی‌ت، ئه‌و فۆرمه‌ش به‌ هۆی ته‌وشی و ناله‌باری که‌ له‌ خوازه‌ی "ناقه‌رینه‌گی" دا ده‌رئه‌پدری، ئه‌که‌ویته‌ به‌ر په‌خه‌یه‌کی جوانی‌ناسانه و به‌ به‌راوردی قه‌واره‌ی عاله‌م و خۆشنووسی، پێکهاته‌ی جیهان ده‌دریته‌ به‌ر ته‌وس و ته‌شه‌ر: «ئهم عاله‌مه‌ پێکهاتووی جووتیک¹⁶ نیواونیوه؛ نیوه‌ی یه‌که‌می "ئەلف"، وه‌لامه‌ بۆ نیوه‌ی دووه‌می. نیوه‌ی دووه‌می "ب"

15 - بره‌وانه: آدورنو و هورکه‌ایمر، دیالکتیک روشنگری، (۱۳۸۴). ترجمه

مراد فرهادپور، امید مه‌رگان، ته‌هران: گام نو هه‌ر وه‌ها بره‌وانه:

Adorno, Theodor, W, *Aesthetic Theory*, trans. Robert Hullot-Kentor, London: Athlone

Collinson, Diane, "Ethics and Aesthetics are One" in *British Journal of Aesthetics*, 25:3, summer pp, 266-272, 1985

بۆ نیوه‌ی یه‌که‌م. گه‌رچی هاوکیش نین، وه‌ک چۆن سه‌لکی "ح" وه‌ک
بنی نییه. جیهان وایه، هاوقه‌رینه نینه» (ل: ۱۰۴).

نیگارکیشیکی تاتاری سه‌ری خۆی هه‌لده‌گریت و ده‌رواته ولاتی
عه‌جه‌مان. ده‌ست ده‌داته نیگارکیشی و هه‌رده‌م به ئەنقه‌ست،
ره‌سمی په‌نجه، ورده لووچیکی ژیر مل، هیلکی که‌پۆ، ...
بریسکه‌یه‌کی نیتو چاوان یان شکلی تاله‌ قژیکی گراویله‌که‌ی خۆی
ده‌هاویته‌ وینه‌که‌وه ... له دلدا بریاری دا یه‌که‌یه‌که‌ی شکلی
دل‌به‌ره‌که‌ی له‌ و وینانه‌ی وا له عه‌جه‌مانی کیشاون ده‌ربه‌هاویژیت،
پیکانه‌وه بنیت و نیگارکیکی لئ بکیشیته‌وه.

پیکهاته‌ی ره‌وایی و شیوه‌ی گیرانه‌وه له رۆمانی ئەلف/یا داله‌ت له‌ت
و پاژ پاژه. هه‌ر پاژی‌ک به‌ شیوه‌ و راویژی جیاواز و سه‌ربه‌خۆ، به‌شیک
ئه‌گیریته‌وه. حه‌قایه‌ته‌کان، چیرۆکه‌کانی یووسف، چیرۆک و
یاده‌وه‌ریه‌کانی داوود و نامیدی، ده‌نگی ژانره‌ جیاچیاکانی شیوه
ره‌واییه‌کان وه‌ک به‌یت، حه‌قایه‌ت، بیره‌وه‌ری، سه‌ربه‌هورد و داستان
که‌ له‌ کۆتایی‌دا هه‌موویان پیکه‌وه‌ ده‌نووسن و ده‌بنه‌ رۆمانیک؛ هه‌ر
وه‌ک چۆن نیگارکیشه‌ تاتارییه‌که‌ هه‌ر پاژی‌ک له‌ سیما و ئەندامی
گراوه‌که‌ی له‌ وینه‌یه‌که‌دا ئەنه‌خشیئ و هه‌ر له‌تیک له‌ جوانی
مه‌حبووبه‌که‌ی ئەهاویته‌ تابلۆیه‌ک.

سه‌رچه‌شینیکی تر بۆ شیوازی گێرانه‌وه له‌م رۆمانه‌دا، موه‌ناده‌کانی "لایپنیتزه"¹⁷، لایپنیتز له‌ مه‌عریفه‌ناسی و ئیپیستمه‌ی جیهان، گشتایه‌تی عه‌لم به‌ سه‌ر موه‌ناده‌کان (وه‌ک ساکارترین بنه‌ما و جه‌وه‌هر) دا دابه‌ش ده‌کات. هه‌ر موه‌نادیک وه‌ک ده‌لاقه‌یه‌کی سه‌ر به‌خۆ دیمه‌نیکی جیاواز له‌ جیهان ئه‌نوێنی به‌لام له‌ته‌ دیمه‌نه‌کان که‌ یه‌ک بگرن ده‌بنه‌ دیمه‌نیکی گشتی له‌ عه‌لم. له‌ روانگه‌ی لایپنیتزدا کۆی جیهان له‌ موه‌ناده‌کان پیکهاتوه‌وه. هه‌ر موه‌نادیک سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ی که‌ پاژیکی سه‌ربه‌خۆیه‌ و جیهانی تایه‌تی خۆی هه‌یه، به‌ بێ جیگیر بوون له‌ گشتایه‌تی عه‌لم، جیگا و جیهانیکی نییه‌ هه‌ر وا که‌ به‌ بێ موه‌ناده‌کانیش، عه‌لمیک بوونی نییه‌. ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌ک له‌ پاژه‌کانی ئەلف/یا به‌ ته‌نیا بخوێنینه‌وه، خۆیان له‌ خۆیان‌دا ره‌واهیه‌تیکن و بارودۆخیک ئه‌گێرنه‌وه به‌لام به‌ بێ جیگیربوون له‌ قه‌واره‌ی گشتی رۆمانه‌که‌دا، ناته‌واون و که‌لک و کارنامه‌یه‌کیان نییه‌. هه‌ر وه‌ک رۆمانه‌که‌ش به‌ بێ ئه‌م پاژانه‌ بوونی نییه‌. که‌ وایه‌ ده‌بی بلیین فۆرمی ره‌وایی رۆمانی ئەلف/یا موه‌ناد موه‌ناد چناره‌وه که‌ له‌ دوو هیللی ره‌وایی هه‌نازه‌ و هاوشان ده‌گێردرێته‌وه.

هه‌ر موه‌نادیک له‌تیکه‌ له‌ کۆبه‌ریک. هه‌ر پاژیکی ره‌وایی کوتیکه‌ له‌ ره‌واهیه‌تیکی گشتی. پێوه‌ندی و سه‌رجه‌م بوونی ئه‌م له‌ت و کۆیه‌ و

---

17 - **Monads**، (جواهر بسیط)، بروانه: کاپلستون، فردریک چارلز. (1388)، تاریخ فلسفه، ترجمه غلام رضا اعوانی، جلد چهارم، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی

ئهم شیوازه په‌واپیه له گه‌ل گشتایه‌تی پۆمانه‌که هاوته‌ریبه که ئاوه‌ز و عاتیفه‌ی که‌سایه‌تییه‌کانی، تاسه‌باری فۆرمن.

ئامیدی بردبیتیه‌ ماله‌ خۆی و فی‌ری چه‌ند ته‌رزه‌ خه‌تی دیکه‌ی کردبیت. داوود زیاتر هه‌زی له کاک‌ل بووبیت تا توپ‌ژل. کلکه‌ی "او" ی پراکتی‌بیت و کردبیت به‌ زولفی کورپ‌ک یان کچیک، له "نون" جووتیک مه‌مکۆلانی نه‌خشان‌دیت ... به‌ ده‌نگیکى ده‌شته‌کی هه‌یرانیکى هه‌لکردبیت و کچه‌ هه‌یرانی به‌ ناسکه‌تر گو‌تیت ... وینه‌کیشانه‌وه‌ی له‌ خۆش‌نووسی باشت‌ر بووبیت. هیندی سه‌ر به‌هورده‌ی نووسیبیت و هیندی ته‌ریخی لیک‌گری‌داییت.

ئه‌لف/یا حاندیکه‌ بۆ تا‌قی‌کاری دیالکتیکی نێوان بابه‌ته‌ دوو فاقیه‌کان: دووانه‌ی ده‌ق و خوینه‌ر/ فۆرم و ناوه‌پۆک/ هه‌قایه‌ت و میژوو/ داستان و په‌رداستان/ ژانره‌ جو‌راور جو‌ره‌کانی په‌واپیه‌تی کوردی: هه‌قایه‌ت، به‌یت، چیرۆک و داستان/ خۆش‌نووسی و شیوه‌کاری و ئە‌ده‌بی داستانی/ زاره‌وه‌کانی زمانى کوردی و ئە‌ده‌بی سه‌رزاره‌کی و نووسراوه‌/ داوود و ئامیدی/ یوسف و داوود ئامیدی و... هه‌ریه‌ک له‌م لایه‌نانه‌ سه‌ره‌پای پراگرتی تاییه‌مه‌ندی و چه‌شنی ژانری خۆیان، تا راده‌ی پێویست، له‌ گه‌ل په‌وت و پراویژی گشتی پۆمانه‌که‌ پ‌یک که‌وتوون و به‌ گشتی به‌ره‌مه‌یکیان خولقاندوه‌ که‌ مورگی کوردی پێوه‌یه. مۆرگیک که‌ بوه‌ به‌ خه‌سه‌له‌تی فۆرمال و ناوه‌پۆکیش که‌ له‌ کاتی خویندنه‌وه‌ یان وه‌رگێران‌دا گه‌لێک ئاگاداری سه‌باره‌ت به‌ خوو

و خده‌ی زمانی ره‌وایی کوردی و هی‌ما کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانی کوردی پێویسته‌ تا چێژی زمانی و لایه‌نه‌ جوانی ناسانه‌کانی پۆمانه‌که به‌ وهرده‌کاریه‌کانییه‌وه ده‌رکه‌وێت.

بابه‌تی نووسین و دیارده‌یه‌ک به‌ ناوی "ده‌ق"، وه‌ک کاراکتێریکی سه‌ره‌کی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتایی پۆمانه‌که‌ ده‌ور ئه‌گیرێت؛ واته‌ ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی پۆمانه‌که‌ نه‌کوو پڕووداوه‌کان یان که‌سایه‌تییه‌کان، به‌لکوو خودی ده‌قه‌که‌یه. به‌ره‌م هاتنی ده‌قی‌ک سه‌باره‌ت به‌ ده‌ق، سه‌باره‌ت به‌ هونه‌ر و خۆشنووسی و به‌ده‌ق‌کردنی ئایین و دابی خۆشنووسی و خۆنووسینه‌وه. ده‌قی‌ک به‌ ناوی "زه‌بووری ئامیدی" که‌ به‌ نه‌ه‌ینییه‌نیوی ئەلف/یا¹⁸ وه‌ خۆی ئه‌ناسینی و هه‌ول ئه‌دات وه‌ک ئامیدی و جیهان و هونه‌ر په‌مزاوی بیت. "زه‌بووری داوودی" ده‌بیت به‌ زه‌بووری ئامیدی و به‌ جێی "مه‌زامیر" و سه‌رۆ و ئیله‌هامه‌ غه‌ناییه‌کان، باسی خۆشنووسی ده‌کات. "داوود" ده‌بیت له‌ تیک و پڕومه‌تیکی په‌مزاوی له‌ ئامیدی و به‌ره‌ه‌ستکاری و هاوکات سه‌رۆبه‌خشی هونه‌ر و حافزه‌ و لافزه‌یشی.

بنه‌ما و سه‌رچاوه‌ی پێکهاتنی ده‌قه‌که‌ به‌ پێی دوو وشه‌ی بوون-ناسانه¹⁹ ی "هه‌یه" و "بوه"، لایه‌تیکی فه‌لسه‌فی به‌ خۆوه‌ گرتوه‌ و پێناسه‌یه‌که‌ له‌ حه‌قیقه‌تی بابته‌که‌: «له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ی به‌رده‌می پۆژنامه‌یه‌ک هه‌لده‌گرێت: " له‌ ورده‌شت گه‌رێ، ئه‌وه‌ بنووسه‌ که‌ هه‌یه." /- ئه‌وه‌م نووسیوه‌ که‌ بوه. / ئه‌و حه‌فته‌نامه‌یه‌ که‌ وتاری

18 - ئەلف: ئاماژه‌ به‌ نیوی ئامیدی، یا: ئاماژه‌ به‌ نیوی یوسف،

"زه بووری ئامیدی" چاپ کردوه: "ئه وهی که له گریبه سته که دا داوا کراوه." (ل: ۱۷۰) وشه "هه یه" ئاماژه یه به به لگه میژوو یه کان که به ویستی دهسه لات و راقه و زهینی نوسهره کان نووسران و له وهش ناچتی هیچ حه قیقه تیک وهک خۆی پیشان بدن²⁰. وشه "بوه"، ئاماژه یه به ئه و حه قیقه ته داستانییه که یووسف ساغی ده کاته وه. له هه مه ره مزیی نیوان یووسف و دوکتۆردا، له گه ل دوو حه قیقه ت دا رووبه پروو ده بینه وه. یه که میان ئه و حه قیقه ته سفارش کراوه که به پیی گریبه ست ده نووسریت: "ئه وهی که له گریبه سته که دا داوا کراوه." دووه میان حه قیقه تی لول دراو و شاراو: "به لول کراوی ته کانی ده دا: «نهک ئه مه!»". جا حه قیقه ت "ئه وه" بی یان "ئه مه"، سه رچاوه که ی ده قه و له ده ره وهی ده ق بوونی نییه. له م به شه له پۆمانه که دا، له میزی چه لیته انه و چناکه دان له سه ر حه قیقه ت، بنه کۆکی سولپیسیم²¹ هه سه ره تاوی و نییه یلیسمه ئه ده بی و پۆمانتیکه که ی 'داوود ئامیدی' خۆی ئه نوینی: «جیهان بریتیه له چه ندین پیت که لیکیان دابرینی بی مانا ده بن ... خۆت له ناخدا

20 - به مهرجیک که حه قیقه تیک له ده ره وهی زهین و ده قه کان دا بوونی

هه بیت.

21 - Solipsism خۆ به ته نیا دیتنه وه له جیهان دا. باش سو بژکتیفیته ی کانتی، مرؤف تووشی ئه وه هه سته بوو که هیچ مانا و حه قیقه تیک له ده وهی زهینی خۆی بوونی نییه و له هه ر چه شنه مه عنا یه کی ده ره کی دابراوه.

جێیه‌ک دروست ده‌که‌یت به‌ ناوی "خودا" ... ئەم جیهانه به‌ منیشه‌وه هه‌له‌یه‌که له سه‌ر هه‌له دامه‌زراوه ...» (ل: ٦٠).

هه‌ر ده‌قی‌ک له پێناو خوێنه‌ردا دوو لایه‌نى بکه‌ر و به‌رکارى هه‌یه که یه‌که‌میان له چالاکی و شوپن‌دانانى ده‌ق له سه‌ر خوێنه‌ر و ئەوه‌یتریان له بووژانه‌وه‌ی ده‌ق به پێچ‌ راڤه‌ی خوێنه‌ر، خۆی ئەنوێنێ. ئەم رێسایه‌ وه‌ک قاعیده‌یه‌کی گشتی له‌ دیارده‌ و پێوه‌ندیه‌کانا بوونی هه‌یه. ئە‌گه‌ر به‌ شرو‌قه‌یه‌کی "ویتگنیشتاین"²² یه‌وه جیهان و هه‌بوونی عاله‌م و پێوه‌ندیه‌کانی له‌ ئاوێنه‌ی زماندا ببیننه‌وه. واته‌، ئەو تئوریه‌ که‌ هاوویته‌یه‌ک له‌ نیوان زمان و جیهاندا ده‌بینیته‌وه، به‌سه‌لمینین، "زه‌ید" و "عه‌مر" له‌ رێزماندا هێمای دووجه‌مه‌سهری بکه‌ری و به‌رکاربین (صَرَبَ زَيْدٌ عَمْرًا) که‌ له‌ ئەلف/یا دا، به‌ شیوه‌یه‌کی داستانی و په‌وایی و به‌ راویژێکی ته‌وساوییه‌وه، نوێزراوه: «یا شیخ ئەمنی بۆ پرایه‌له‌ و ده‌رخ‌کردن هه‌نارده‌ هه‌ساری مزگه‌وتی. ملم له‌ ده‌ورکردنه‌وه‌ نا ... گوته‌ی پراوه‌سته‌ باسی زه‌ید و عه‌مرت بۆ بلیم پڕۆله‌؛ ئەمانه‌ ناو‌ن عه‌له‌من. دانراون بۆ که‌سیک، چۆن دانراون وا ده‌میننه‌وه، تا دنیا بوه‌ زه‌یدی‌ک و عه‌مری‌ک بووه‌» (ل: ٤٠). ئەم کلوزایه‌ په‌واییه‌، سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که‌ ته‌وس و ته‌شه‌ری‌که‌ بۆ پێوه‌ندیه‌ ناره‌وا و تاکلایه‌نه‌ و نادیا‌لکتیکه‌کان، ئاماژه‌یه‌کیشه‌ بۆ چه‌شنى

22 - بره‌وانه‌: ویتگنیشتاین، لودویگ، (١٣٩٣)، رساله‌ منطقی - فلسفی،

ترجمه‌ و شرح سه‌روش دب‌اغ، ته‌هران: ه‌رمس،

پێوه‌ندى خوێنەر و ده‌ق. ئەلف/یا که به هه‌له‌ساردەیی و گومانه‌وه باسى بابە‌ته‌کان ئە‌کات و پێوه‌ندییە دووفاقییە‌کان ئە‌چنیته هۆنە‌ی گشتی ر‌ه‌وايته‌که‌وه، به‌ جوړیک خوێنەر ئە‌خاته ر‌ایه‌له و سه‌رسامی ئە‌کات. پاش ر‌وون بوونه‌وه‌ی بابە‌ته‌که و وه‌خۆهاتنه‌وه‌ی خوێنەر، پێوه‌ندییە‌که ئە‌گۆر‌دریټ و خوێنەر له بارودۆخیکى به‌رکاری و ئینفعا‌لییه‌وه هه‌له‌ئە‌کشېته که‌شیکى کرۆک و چالا‌کانه ده‌که‌وێته دانووستاندن و ر‌اڤه و لیکدانه‌وه. دووینە‌ی زەید / عەمر، له یه‌کینە‌ی داوود / ئامیدی‌دا، ئە‌نوێندریټ و لایە‌نى ئامیدی و لایە‌نى داوودی، خۆش‌نووسه‌که به‌رده‌وام له وت و ویژدان و ژيانى تاکه‌که‌سیان به هه‌لوێست و کردار و په‌رچه‌کرداره‌کانیان به‌ ر‌یوه ئە‌به‌ن. به‌ پێی زالیه‌تى هه‌رکامه له‌م لایه‌نانه، ئاکار و کرداری که‌سه‌کان دیاری ده‌کریټ.

دووانه‌ی هزری داوودی و ئامیدی که‌ پێویسته‌ی به‌دی هاتنی ئاوه‌زی جوانی ناسییه، وه‌ک به‌ستینی ده‌روونی داهێنان و هونه‌ر، ده‌نووسریټ و عاله‌میکی ر‌ه‌وایی پێک دێنن. عاله‌میکی که له ده‌قیکی کوردی‌دا وینا ئە‌کریټ و خه‌سه‌له‌ته‌کانی هونه‌ر و درۆشمی فۆرم ئە‌گێرێته‌وه.

له‌ دێره‌کاندا هیشتان زرينگه‌ی زیو کوتان و چروکه‌ی چۆرت ده‌بیسریټ. ئە‌من ده‌ستم لۆر و خوار ده‌بیټ و تۆ وه‌ک ئە‌منت نووسیوه. وه‌ک میرمونشیش. سه‌رسامم بۆچی له‌ سولس و نه‌سخ

وازدینیت و به تیکه‌له‌ی ته‌علیقی و سیاقی، نامه بو شاهه‌نشا
ده‌نووسی که ئەمیان بابته‌ی حیسابه‌؟

به ئاوڕیکی خیرا و گشتی ئەم چەن خالە‌ی ژیره‌وه له رۆمانی
ئەلف/یادا به دی ده‌کریت:

۱- دۆزینه‌وه و گیرانه‌وه‌ی شوناسی کوردی له میژووی هونه‌ردا.

۲- زایه‌له‌ی ده‌نگیکی نوێ بو ئاوڤدانه‌وه له په‌خشان و راویژی کوردی.

۳- به‌هونه‌ری کردنی ده‌نگه‌ بزره‌کان و به ده‌سدانه‌وه‌ی چه‌شنیک له
چه‌شنه‌کانی راویژی میژوونووسی و بیره‌وه‌ری.

۴- تۆزینه‌وه‌ی میژووی خه‌ت و ته‌کنیکه‌کانی و هه‌روه‌ها به ئەده‌بی
و به‌لاغی کردنی ئەم بابته‌.

۵- به په‌وايه‌ت کردنی ئه‌رشیف به ئه‌رشیف کردنی که‌له‌پووری
کورده‌واری.

۶- هاوته‌ریبی ئال‌وگۆری ئاوز و هزری که‌سایه‌تییه‌کان به پێی
رووداوه‌کان و ئال‌وگۆری بارودۆخی جیهان و ژیان واته‌ پيشان دانی
سه‌یرووره‌ت و بوونیککی ئیگزیه‌ستانسیالیستی.

به وته‌ی "میلان کۆندرا"، هه‌ر رۆمانیک له سه‌ر پيشه‌اته و
هۆرکه‌وتیک داده‌مه‌زرێ که پێی ده‌لن " هۆرکه‌وته‌ی داستان‌ساز".

ئەلف/یا له سەر کورته سه‌ر به‌هوردێک یان به‌لگه‌یه‌کی میژوویی دامه‌زراوه که بۆ ڕوونکردنه‌وه‌ی گه‌لێک لیکۆلینه‌وه‌ی پێویست بوه. ئە‌گه‌ر بێتوو به‌م پێیه‌ ئە‌م ڕۆمانه‌ له‌ تا‌قمی ڕۆمانی توێژه‌رانه‌ له‌ قه‌له‌م ده‌ین که له‌ باسی "ئامیدی" و ته‌کنیکه‌کان و یاسا و رێسای خو‌ش‌نووسی‌دا پشت‌قایمه‌ به‌ توێژینه‌وه‌ی ئارشیفی، ئە‌کرێ بڵیین که ته‌شقی تازه‌گه‌ری و داهینانی ڕۆمانه‌که‌ له‌ ئە‌و دارشت و زمانه‌دایه‌ که چه‌شنی بابته‌که‌ی به‌ جوړیک گو‌رپوه و رهنگی داستانی پێ داوه که شو‌نهمایه‌ک له‌ به‌لگه‌داره‌تی و ئارشیفی پێوه‌ دیار نییه‌؛ بێ‌جگه‌ له‌ به‌شه‌ کو‌تاییه‌کان‌دا که به‌ گونجاندنی چه‌ند په‌راویز (ل: ١٤٦ / ١٤٨)؛ وه‌ک کولازێکی زه‌ق، ریتمی ره‌وایی ڕۆمانه‌که‌ تا راده‌یه‌ک دائه‌به‌زیته‌ ئاستی بابته‌تیکي میژوویی و درزیک له‌ ره‌وتی ره‌وایی به‌ره‌مه‌که‌ و زمانه‌ تو‌کمه‌که‌ی‌دا ده‌رئه‌که‌وێت. جێی ئە‌وه‌ بوو که ئە‌م په‌راویزانه‌ش وه‌ک به‌شه‌کانی تر به‌ شیوه‌یه‌کی داهینانه‌، بۆ به‌لگه‌ وه‌ک پاژی کو‌تایی ڕۆمانه‌که‌، له‌ په‌وه‌ندی گیرانه‌وه‌ و چوارچێوه‌ داستانییه‌که‌ی‌دا بتوێندرایه‌ته‌وه‌.

ڕووداوه‌کان له‌ ئە‌لف/یادا به‌ وچانه‌وه‌ پێک‌دێن و به‌ ریتمیکی پشوو‌داره‌وه‌ ده‌گیردینه‌وه‌؛ به‌ وچان و هێور هێور ئە‌فسوونی زمان و حه‌قایه‌ت، زه‌ین و ئاوه‌زی خوێنه‌ر داده‌گرێت و به‌ گومان و شه‌یداییه‌وه‌ له‌ گه‌ل‌خۆی رایده‌کێشێت. "سیمون دووبوار" کو‌توویه‌: «شگفین و سه‌رسووربوون سه‌ره‌تای گیرانه‌وه‌یه‌. له‌و ساته‌وه‌خته‌ی‌دا که بروامان به‌ راسته‌قیینه‌یی ئە‌مری واقیع نه‌ما، گیرانه‌وه‌ ده‌س پێ ده‌کات».

تۆ هه‌یچ نازانی له جوانی ئەم عاله‌مه ئامیدی! جوانی له حرووف‌دا نییه، له پیتته‌کان‌دا نییه ئامیدی! له جه‌وه‌ه‌ردا نییه، له خه‌ت و خال-دایه. له به‌تالایی‌دایه، له بـ جه‌وه‌ه‌ری‌دایه و تۆ ئامیدی، تۆ له بنه‌وه به هه‌له‌ت رویشتوویت.

سه‌رچاوه‌کان:

ارسطو، درباره هنر شعر، ترجمه سهیل محسن افنان، تهران: حکمت، ۱۳۸۸

سارا بیکول، در کافه اگزستانسیالیستی، ترجمه هوشمند دهقان، تهران: پیام امروز، ۱۳۹۵

عه‌لی‌پوور، ره‌زا، ئەلف/یا، کرج: مانگ، ۱۳۹۹

کوندرا، میلان، هنر رمان، ترجمه پرویز همایون‌پور، تهران: قطره ۱۳۸۲

■ بینه ئەندامی مائی کتییی کوردی:

■ Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>